

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-06-23445

עותק לפרסום

1

בפני כב' השופטת ורד שביט פינקלשטיין

תובע :

י' ד'

ע"י ב"כ עו"ד עוזי הדר

נגד

נתבעת :

נ' ד'

ע"י ב"כ עו"ד יובל בדיחי

2

3

4

פסק דין

מונחת לפני תביעה להפחתת מזונות שני קטינים, שהגיש אבי הקטינים, בטענה של שינוי נסיבות מהותי המצדיק לטענתו את הפחתת דמי המזונות ובחינתם מחדש בהתאם להלכת בע"מ 919/15.

רקע עובדתי :

1. התובע (להלן: "האב") והנתבעת (להלן: "האם") נישאו זל"ז כדמו"י ביום 16.5.07 והתגרשו זמ"ז ביום 7.9.15.

2. מנישואי הצדדים נולדו להם שני קטינים: הבן ד', יליד ---, כיום כבן 9 שנים והבן א', יליד ---, כיום כבן 7 שנים (להלן: "הקטינים").

3. בחודש יוני 2014 עזב האב את דירת מגורי הצדדים ברח' ---- ב ..., שם התגוררו הצדדים בשכירות ועבר להתגורר בבית סבתו ב _____.

4. ביום 29.11.15 ניתן פסק דיני בנושא מזונות הקטינים, במסגרת תמ"ש 42459-01-14 (להלן: "פסק הדין").

5. במסגרת פסק הדין, פסקתי כי האב ישלם את מזונות הקטינים ומדורם כדלקמן: בגין מזונות שוטפים סך של 1,300 ₪ לכל קטין וסה"כ לשני הקטינים 2,600 ₪ בחודש. בכל הנוגע להוצאות מדור סך של 40% מדמי השכירות שמשלמת האם בפועל לצורך שכירת הדירה (באותה העת שולמו דמי שכירות בסך של 4,400 ₪ לחודש), ובלבד שחלקו של האב בגין רכיב זה לא יעלה על סך של 1,760 ₪ לחודש. בגין הוצאות אחזקת המדור חוייב האב בסך של 400 ₪ לחודש. כן בנוסף לדמי המזונות, חוייב האב במחצית מהוצאות החינוך והבריאות החריגות - הכל כמפורט בפסק הדין.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-06-23445

עותק לפרסום

6. יצוין, כי נושא המשמורת וחלוקת זמני השהות של הקטינים עם ההורים נדון בבית הדין הרבני.
1
7. עוד בטרם מתן פסק הדין, הגיעו הצדדים להסכמות זמניות בנוגע לחלוקת זמני השהייה של
2 הקטינים עם האב, באופן שהקטינים ישהו עם האב בימים שני ורביעי מסיום המסגרת החינוכית
3 ועד לשעה 20:00 וכן בכל סוף שבוע שני מיום שישי מסיום המסגרת החינוכית ועד ליום ראשון
4 בבוקר. פסק הדין ניתן בהתבסס על זמני שהות אלו, כאשר הצדדים לא חלוקים ביניהם באשר לזמני
5 השהות שהיו בעת מתן פסק דין.
6
8. באשר להכנסת האב, נקבע בפסק הדין כי לאור כך שהאב בחר שלא להציג בפני בית המשפט תמונה
7 מלאה ומהימנה בנוגע ליכולותיו הכלכליות, נקבע לו פוטנציאל השתכרות בסך של 8,500 ₪ נטו.
8 סכום זה נקבע לאור כך, שהאב הציג רק חלק מתלושי שכרו בשנים 2013-2014 לפיהם שכרו של
9 האב היה 7,500 ₪ נטו כמנהל משמרת במינימרקט, אולם לאור השכלתו והכשרתו כבעל תואר
10 ראשון בלוגיסטיקה וכלכלה מאוניברסיטת בר אילן וכן בעל תואר הנדסאי ממכללת אריאל, הועמד
11 פוטנציאל השתכרותו ע"ס 8,500 ₪ לחודש. לעומת זאת, הכנסתה של האם כשכירה עמדה ע"ס
12 7,200 ₪ בחודש, בהתאם לתלושי השכר שהציגה.
13
9. כן, יש לציין כי שנתיים לאחר מתן פסק הדין, ביום 20.02.17 הצדדים הגיעו להסכם שקיבל תוקף
14 של פסק דין (להלן: "**פסק הדין משנת 2017**"), בנוגע לדירה שהיתה בבעלות משותפת של הצדדים
15 ברח' +++ ב בהתאם להסכם זה, מחיר הדירה הועמד ע"ס של 1.4 מיליון כאשר מחיר זה היה
16 נמוך מהמחיר בחוות הדעת השמאית שנתקבלה, אולם הצדדים הסכימו על סכום זה, לאור כך כי
17 האב כיסה את מלוא חוב המשכנתא בינואר 2017 וכן נטל על עצמו את הוצאות הכינוס, מכוח הליך
18 שננקט ע"י בנק הפועלים. על כן הוסכם כי האב יעביר לידי האם סך של 500,000 ₪ בגין חלקה בדירה
19 וכפועל יוצא תועבר הדירה, אגב גירושין, לבעלות האב. כן הוסכם כי עם עזיבת האם את הדירה
20 ברח' ---, ישלם האב בגין מדורם של הקטינים סכום בסך 40% מדמי השכירות שמשלמת האם בפועל
21 או 40% מגובה תשלום משכנתא חודשי בגין דירה שתרכוש האשה, ובלבד שחלקו של האב בגין
22 רכיב זה לא יעלה על סך של 1,760 ₪ לחודש. כן הוסכם, כי סעיף זה מחליף את סעיף 51 ב' לפסק
23 הדין לעיל הדין כאמור בחיוב האב ברכיב המדור.
24
10. אין חולק, כי דירת המגורים של הצדדים נמכרה והאב העביר לאם את חלקה בדירה, כפי שנקבע
25 בהסכם, בסך של 500,000 ₪ והיתרה מהמכירה לאחר ניכוי חובות והוצאות הועברה לידיו.
26
11. כאמור נושא המשמורת וחלוקת זמני השהות נדון בבית הדין הרבני והחל מחודש מרץ 2018 (7/ת)
27 חל שינוי בזמני השהות של האב עם הקטינים, כך שבימים שני ורביעי, הקטינים נשארים ללון בבית
28 האב והוא מחזירים ביום למחרת למסגרות החינוכיות, וזאת בניגוד למצב שנהג בעת מתן פסק הדין
29 כאמור, לפיו האב החזיר את הקטינים לבית האם, בימים שני ורביעי בשעה 20:00 בערב.
30
12. ביום 11.6.18 הגיש האב תביעה להפחתת מזונות הקטינים עקב שינוי נסיבות מהותי, לטענתו, אשר
31 מצדיק הפחתת דמי המזונות. מנגד, האם מתנגדת להפחתת המזונות.
32

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-06-23445

עותק לפרסום

13. להלן יפורטו טעמיו וטענותיו של כל צד בעניין זה.
- 1
- 2 טענות האב:
14. מאז חודש פברואר 2018 שוהים הקטינים יומיים בשבוע מסיום המסגרת החינוכית, כולל לינה, אצל האב והוא מחזירם למסגרת החינוכית למחרת בשעה 8:00 בבוקר, כך שלטענת האב הקטינים שוהים עמו 40% מהזמן. נושא המשמורת מתנהל בבית הדין הרבני, כאשר האב עתר למשמורת משותפת והעו"ס המליצה בשלב זה כי המשמורת של הקטינים תישאר אצל האם וכי המלצה למשמורת משותפת תיבחן שוב לאחר שיורחבו תחילה זמני השהות של הקטינים אצל האב. לאור הרחבת הסדרי השהות, טוען האב, כי מדובר בשינוי נסיבות מהותי, המצדיק את הפחתת דמי המזונות שהוא משלם עבור הקטינים ובחינתם מחדש לאור הלכת בע"מ 919/15.
15. האב פוטר מעבודתו במינימרקט בחודש יולי 2017 וקיבל דמי אבטלה מהמוסד לביטוח לאומי בסך של כ- 7,896 ₪. דמי האבטלה הסתיימו בחודש פברואר 2018 ומאז האב אינו עובד ומתקיים מכספי מכירת הדירה המשותפת של הצדדים. כן, האב לומד לתואר ראשון במשפטים במרכז האקדמי ברמת הגן ומשלם 22,000 ₪ שכר לימוד לשנה.
16. כן טוען התובע כי חל שינוי בהוצאות המגורים שלו, מאחר שבעת מתן פסק הדין התגורר האב בבית הוריו ואילו האם התגוררה בדירה שכורה בעלות של 4,000 ₪ ואילו כעת האב מתגורר בדירה שכורה יחד עם בתו זוג בעלות חודשית של 7,000 ₪ לחודש. בהתחשב בכך, שהאב מתגורר עם בת הזוג, מעמיד האב את הוצאות השכירות שלו על מחצית דמי השכירות, היינו ע"ס של 3,500 ₪ בחודש. כן, טוען התובע כי הוצאות אחזקת הבית עומדות ע"ס של 1,000 ₪ ומאחר והוא מתגורר עם בת זוג, הוא מעמיד את הוצאות אחזקת הבית ע"ס של 500 ₪ בחודש. עוד טוען התובע כי בת הזוג עמה הוא מתגורר חולה בסרטן, אינה עובדת ומקבלת גמלת נכות מהמוסד לביטוח לאומי ע"ס 3,225 ₪. כך שסך הכל משלם האב, עבור מדור ואחזקת מדור עבור עצמו סך של 4,000 ₪.
17. במסגרת תצהיר האב שהוגש ביום 28.1.2019 טען האב כי בחודש אוגוסט 2018 פתח עסק עצמאי של מכירת אופניים, בשותפות עם אחיו, והכנסתו הממוצעת בשלושת החודשים האחרונים עומדת ע"ס של 3,500 ₪ בלבד. לראיה, האב צירף אישור ר"ח (ת/3). לעומת זאת, טוען האב, כי שכרה של האם עלה מסך של 7,200 ₪ בעת מתן פסק הדין לסך של 9,500 ₪, כך שהכנסותיה גדלו. כן האם מקבלת סיוע רב מהוריה ורכשה דירת 4 חדרים ב *** בשווי של 2.5 מיליון ₪.
18. לאור שינוי הנסיבות המהותי שחל הן בהסדרי השהות והן לאור כך שהכנסתו של האב פחתה ואילו הכנסתה של האם עלתה וכן לנוכח שינוי בהוצאות המדור של האב וההלכה שנקבעה בע"מ 919/15, טוען האב כי על כל צד לשאת בעצמו במזונות הקטינים ובמדורם של הקטינים. לעניין הוצאות שאינן תלויות שהות מבקש האב להחיל הסדר, לפיו הצדדים יפתחו חשבון בנק משותף וכל צד יפקיד 1,500 ₪ בחודש לתשלום כל הוצאות החינוך, לרבות קייטנות, חוגים, צהרונים, שיעורי עזר, הוצאות בית

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-06-23445

עותק לפרסום

ספר, ועד כיתה, פעילויות חברתיות ועוד, כאשר גם יתר ההוצאות החריגות יחולקו באופן שווה בין האב לבין האם.

19. כן מוסיף וטוען האב, לעניין גובה החיוב במזונות כי יש לפסוק את המזונות בהתאם להלכת בע"מ 919/15 ואין להגדיל את מזונות הקטינים, מאחר ואין כלל שינוי בצרכי הקטינים, האם לא הגישה תביעה להגדלת מזונות ובשל גילם של הילדים החיוב במזונותיהם חל מכוח דין צדקה, כך ששני ההורים חבים באופן שווה במזונות ילדיהם, תוך שהחלוקה ביניהם תיקבע על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל המקורות העומדים לרשותם, בשים לב לזמני השהות בפועל.

טענות האם :

20. כל מטרתה של התביעה הינה להתנקם בנתבעת ולגרור אותה להליכים משפטיים מיותרים, תוך גרימת נזק לקטינים, כאשר התובע שהחל ללמוד משפטים הודיע לנתבעת כי הוא מתכוון "לעשות את הסטאז" במסגרת המאבק המשפטי מולה.

21. לא חל כל שינוי דרמטי בזמני השהות של הקטינים אצל האב שכן הבקשה למשמורת משותפת נדחתה. השינוי היחיד שחל הוא שבמקום שהילדים יחזרו בימי שני ורביעי בשעה 20:00 לבית האם לאחר ארוחת ערב ומקלחת, הם נשארו ללון אצל האב. כן טוענת האם, כי בימי שני ורביעי האב לומד לתואר במשפטים, בין השעות 18:00 ל 22:00, בדיוק בימים בהם הקטינים אמורים להיות עמו וליהנות מרגעים של אב מסור, אולם בפועל האב משאיר את הילדים לבד או עם בת זוג שלדבריו היא אישה חולה. הלינה בבית האב לא גרמה לתוספת חסרון כיס לאב המצדיק שינוי משמעותי והפחתת המזונות ובמקביל אינו מעשיר את האם. מדובר בלינה באותה דירה, שממילא האב שוכר ומלין את הקטינים בה בסופי שבוע, כך שאין לו כל הוצאות נוספות שהן בגדר שינוי נסיבות מהותי.

22. בקשתו של האב לשלם רק סך של 1,500 ₪ לשני הקטינים, היינו סך של 750 ₪ לכל קטין כולל מדור והוצאות חריגות אינה עולה בקנה אחד עם פסיקת בית המשפט אשר בחן את צרכי הקטינים והעמידם ע"ס של 1,300 ₪ לא כולל מדור והוצאות חריגות. האב לא הראה, כי חל שינוי בצרכי הקטינים.

23. גם בהכנסותיו של האב לא חל שינוי. העובדה שהאב בחר ללמוד משפטים פעמיים בשבוע, בשעות 18:00 ועד 22:00 אינה צריכה להשפיע על יכולתו לעבוד. מדובר באדם צעיר ובריא שיש לו פוטנציאל השתכרות מוכח ויש להעמידו על סך של 12,500 ₪ לחודש כפי שהאב השתכר לטענתו טרם פיטוריו. כן עובדת פיטוריו של האב אינה מהווה עילה לשינוי נסיבות מאחר ולאור השנים, נהג האב להחליף עבודות ומעולם לא עבד בעבודה קבועה. "תזמון הפיטורים" של האב אינו מקרי. כיוון שלא ניתן לקבל דמי אבטלה במהלך הלימודים, ניצל האב את חצי השנה לפני תחילת הלימודים כדי לקבל דמי אבטלה ולא לעבוד, לאחר מכן, החלו הלימודים ולכן החליט לא לעבוד במקביל ללימודים. האב לומד לימודי ערב, בהתאם לבחירתו ולא ניתן לומר שהדבר אינו מאפשר לו לעבוד וודאי שאין האם צריכה לשאת בנטל כתוצאה מהבחירה שעשה האב.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-06-23445

עותק לפרסום

24. בנוסף לכך, האב פתח עסק עצמאי במרכז +++ בחודש אוגוסט 2018. הקמת העסק נועדה לייצר הכנסה נוספת שבסופו של דבר תביא את האב למשכורת גבוהה ומכובדת. אומנם נרשם כי הכנסתו הממוצעת עומדת ע"ס 3,500 ₪, אך העסק בראשית דרכו וידוע שלאורך זמן ההכנסה מהעסק רק תעלה, מאחר ובעת פתיחת עסק קיימות עלויות השקעה, כך שצפוי שההכנסה תהיה הרבה יותר גבוהה, שאחרת לא היה פותח עסק זה.
25. כפי שניתן לראות מתדפיסי חשבון הבנק שצירף האב, היתרה שלו בחשבון עומדת על למעלה מסך של 600,000 ₪ ויש בעובדה זו בכדי להסביר, מדוע אינו עובד ומדוע עליו להתאמץ.
26. כן, האב מתעלם לחלוטין מההסכמות שקיבלו תוקף של פסק דין ביום 20.02.17 לעניין הדירה המשותפת (בתמ"ש 16-06-49105), לפיהן כחלק מויתור האם על זכויותיה בדירה, האב ישלם לה סך של 40% מדמי המדור בסכום שלא יעלה ע"ס של 1,760 ₪ בחודש. רכיב זה לא ניתן לשינוי הואיל ומדובר בהסכם שניתנה בגינו תמורה.
27. שכרה של האם אומנם עלה, מסך של 7,200 ₪ נטו לסכום של 9,300 ₪ נטו, אולם מדובר בגידול טבעי של השכר בפרק זמן של שלוש שנים מאז ניתן פסק הדין. מעבר לכך, שכרה הבסיסי של האם הוא 8,300 ₪ ברוטו אולם בשל העובדה שהוצאות הקטינים גדלו, האם נאלצת לעבוד שעות נוספות וכן לעבוד בימי שישי על מנת שתוכל לפרנס את ילדיה בכבוד. כן טענה האם כי היא מתגוררת בדירה שכורה, ללא בן זוג ומשלמת שכר דירה בסכום של 4,500 ₪ בחודש, כאשר היא דואגת לכלל ילד יהיה חדר ופינה משלו.
28. כן טוענת האם כי מאחר ואין לה דירה בבעלותה, נרכשה דירה כאשר כל מקורות מימון הדירה מקורם באביה והלוואת משכנתא מתוכננת בהחזר חודשי של 4,500 ₪ וכן צירפה תצהיר מטעם אביה בתמיכה לטענה זו.
29. לטענת האם, לאב יש מקורות הכנסה נוספים שהוא אינו מגלה והוא חי ברמת חיים גבוהה: מתגורר בדירת 100 מ"ר בלב +++ בשכ"ד של 7,000 ₪, משלם חניה כ – 500 ₪ ועל פי הנספחים שצירף לתצהירו משלם עבור מסעדות כ – 2,000 ₪ בחודש. לעומת זאת, האם גרה בדירה בתהליכי תמ"א 38, בית שכולו אתר בניה, משלמת שכ"ד בסך של כ – 4,500 ₪ וזאת בכדי לחסוך בעלות השכירות. כן, האב לא המציא כל תיעוד או קבלות בגין קניות שהוא עורך עבור הילדים.
30. כן טוענת האם כי בהתאם לפסיקה, יכולותיו של האב אינן נקבעות רק על יסוד הכנסותיו אלא אף בהתחשב ביכולתו הפוטנציאלית להשתכר או להגדיל השתכרות וכן גם לפי הכנסותיו ממקורות אחרים לרבות התחשבות בנכסים נזילים.
31. עוד טוענת האם כי הלכת בע"מ 919/15 כשלעצמה אינה יכולה להוות עילה לשינוי נסיבות מהותי במזונות.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-06-23445

עותק לפרסום

דיון והכרעה:

32. ראשית יש לבחון, האם מעת מתן פסק הדין חל שינוי נסיבות מהותי, המצדיק בחינה מחודשת של סכום המזונות שמשלם האב עבור הקטינים. ככל והתשובה לשאלה זו תהיה חיובית, יהא עלינו לבחון את גובה סכום המזונות בהתאם לנסיבות החדשות ובהתאם להלכת בע"מ 919/15.

33. אומנם, ב"כ האם ציין כי קיימת מחלוקת בפסיקה בשאלת תחולתה הרטרואקטיבית של הלכת בע"מ 919/15 על תיקים בהם נפסקו מזונות בעבר, אולם המחלוקת בעניין זה מתייחסת בעיקר לשאלה האם הלכת בע"מ 919/15 כשלעצמה מצדיקה פתיחת דיון מחודש, ובייחוד במקרים של הסכמי גירושין, וזאת מבלי שחל שינוי נסיבות מהותי, דהיינו האם הלכת בע"מ 919/15 מהווה כשלעצמה שינוי נסיבות המצדיק פתיחה מחודשת של הדיון בענייני המזונות.

34. לעומת זאת, בענייננו אין עסקינן בבחינת המזונות מחדש רק בעקבות הלכת בע"מ 919/15, אלא בבחינת המזונות מחדש לאור טענת האב כי חל שינוי נסיבות מהותי במצבם הכלכלי של הצדדים ובפרט לנוכח זמני השהות של הקטינים עם האב כאשר ככל שאכן חל שינוי נסיבות מהותי עובדתי, יידרש בית המשפט לבחון את פסיקת המזונות מחדש בהתאם להלכה הקיימת לרבות העקרונות והכללים שהותוו במסגרת בע"מ 919/15. כן בענייננו, אין עסקינן במזונות שנקבעו בהסכם גירושין (ובנוגע למזונות אלו ייתכן שהגישה היתה שונה) אלא בענייננו עסקינן בפסק דין של מזונות שניתן בהתאם לנתונים שהיו קיימים באותה עת (ראו עמ"ש (מרכז) 17-10-62263 ע.ל. נ' ס.ק. (פורסם במאגרים 17.9.18)).

האם חל שינוי נסיבות מהותי?

35. ההלכה המשפטית קובעת, כי פסק דין למזונות אינו מהווה מעשה בית דין, ואין זה משנה אם פסק הדין ניתן לאחר שמיעת ראיות או מתוקף הסכמה בין הצדדים, וכי מקום שארע שינוי נסיבות מהותי ניתן לעיין בפסק הדין מחדש (ע"א 363/81 פייגה נ' פייגה, פ"ד לו(3) 187).

36. עם זאת, התפתחויות שנוצרו לאחר פסק הדין המקורי וניתן היה לצפות מראש, אינן מהוות שינוי נסיבות מהותי המחייב בחינה נוספת של דמי המזונות. יש לפרש את המושג "שינוי נסיבות" באופן דווקני על מנת שלא להפר את האיזון בין סופיות הדיון למצבי החיים המשתנים (בע"מ 3148/07 פלונית נ' פלוני (פורסם במאגרים, 2007)).

37. רק שינוי משמעותי בנסיבות ששררו בעת מתן פסק דין למזונות יצדיק את השינוי בשיעור המזונות וזאת מאחר שבטבעו פסק דין למזונות צופה פני עתיד (ע"א 177/81 גלעדי נ' גלעדי פ"ד לו(3) 179, ע"א 552/83 מבורך נ' מבורך פ"ד לח(1) 526).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-06-23445

עותק לפרסום

38. בע"א 363/81 פייגה נ' פייגה, פ"ד לו(3) 187, 188, נקבע: "אין המדובר בשינוי של מה בכך, ולכן אין בכלל המשפטי, היוצר אפשרות לדיון חוזר, כדי פתיחתו של שער רחב, המתיר התדיינות חוזרת בעניין המזונות, כל אימת שהטינה ההדדית או ניגודי האינטרסים בין הצדדים דוחפים לכך. נהפוך הוא, ההלכה מגבילה ומצמצמת את הדיון החוזר, כאמור, רק לאותם מקרים, בהם חל שינוי מהותי בהשוואה למצב שבעבר. שינוי בלתי משמעותי על תוצאותיו צריך להיספג על-ידי הצדדים להתדיינות הקודמת, והם חייבים להתאים עצמם למשמעותו, בלי לשוב ולפנות לערכאות".
39. כפי שקבעתי כבר בפסק הדין שניתן בתלה"מ 29012-05-18 א' פ' נ' צ' פ' (פורסם במאגרים, 15.4.19) השאלה האם חל שינוי נסיבות מהותי הינה שאלה המצריכה הוכחה שבעובדה. עם זאת, לאור ריבוי התביעות המוגשות לביהמ"ש לענייני משפחה בעקבות בע"מ 919/15 סבורני כי יש להניח כבר במסגרת כתב התביעה תשתית ראייתית לכאורה להוכחת הטענות אודות שינוי נסיבות מהותי להפחתה ו/או להגדלת מזונות, וזאת על מנת לאפשר כניסה מחודשת לבחינה מחודשת של המזונות כמצוות בע"מ 919/15, שאם לא כן עלול ביהמ"ש לסלק את התביעה על הסף עוד בשלב זה.
- מן הכלל אל הפרט, לענייננו:
40. כאמור בעת מתן פסק הדין, הסדרי השהות של הקטינים עם האב היו פעמיים בשבוע: מסיום המסגרת הלימודית ועד לשעה 20:00 ובכל סוף שבוע שני, החל מיום שישי בסיום המסגרת הלימודית ועד ליום ראשון בבוקר. החל מחודש מרץ 2018 התווספו להסדרי השהות של הקטינים עם האב 2 לינות באמצע השבוע, כך שבמקום שהאב יחזיר את הקטינים בימי שני ורביעי בשעה 20:00 לבית האם, הקטינים נשארים ללון אצל האב בימי שני ורביעי והוא מחזירם למסגרת החינוכית ביום למחרת, כך שבפועל הקטינים לנים אצל האב 3 פעמים בשבוע במקום פעם אחת בשבועיים כפי שהיה נהוג בעבר.
41. לטעמי, הוספת שתי לינות בשבוע אצל האב, בתוספת שינוי בהוצאות המדור של האב, כאשר בעת מתן פסק הדין האב לא שכר מדור והתגורר בבית סבתו ואילו כיום הוא שוכר מדור יחד עם בת זוגו בעלות של 7,000 ₪ בחודש, יש בכך בכדי להוות שינוי נסיבות מהותי, המצדיק בחינה מחודשת של נושא המזונות.
42. אשר על כן, בענייננו, בשים לב לכך שפסיקת המזונות בעניינם של הקטינים ניתנה בפסק דין, לאור כך שהסדרי השהות עם האב הורחבו באופן כזה שהתווספו שתי לינות בבית האב במהלך השבוע, בנוסף ללינה הקיימת פעם בשבועיים בסוף השבוע ולאור כך שכיום האב משלם דמי שכירות על מדור בסך של 3,500 ש"ח, בניגוד לעבר, הרי שלטעמי שינויים אלה עולים כדי שינוי נסיבות מהותי, המצדיק את בחינת נושא המזונות מחדש בהתאם להלכת בע"מ 919/15.
43. מבחינת אופן חלוקת שיעור זמני השהות, הרי לאור הרחבת זמני השהות של האב, כיום הקטינים שוהים 40% מהזמן אצל האב ו 60% אצל האם. כידוע, לקביעת שיעור זמני השהות, השפעה גם על גובה המזונות שייפסקו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-06-23445

עותק לפרסום

המסגרת המשפטית:

44. כעת, לאחר שקבענו כי יש בהרחבת זמני השהות ושינויים בנושא המדור, בכדי להוות שינוי נסיבות מהותי, יש לבחון את הכנסות ההורים, היכולת הכלכלית של ההורים מכל המקורות העומדים לרשותם וכן את צרכי הקטינים וחלוקת המשמורת בפועל וזאת בהתאם להלכת בע"מ 919/15, אשר כפי שנאמר לעיל, תחול במקרה שנקבע כי מעת פסק הדין חל שינוי נסיבות מהותי במצבם של הצדדים.

45. ביום 19.7.17 ניתנה הלכה חדשה מפי בית המשפט העליון (בע"מ 919/15) אשר שינתה את פסיקת מזונות קטינים מעל גיל 6 שנים שהייתה נהוגה עד כה במסגרתה נקבע כי "**בגילאי 6-15 חבים שני ההורים באופן שווה במזונות ילדיהם מדין צדקה, תוך שהחלוקה ביניהם תקבע על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל המקורות העומדים לרשותם, לרבות שכר עבודה, בנתון לחלוקת המשמורת הפיזית בפועל, ובשים לב למכלול נסיבות המקרה**". יישום עקרון זה במקרה הטיפוסי של משמורת משותפת, ייעשה ברוח העקרונות האמורים בפסקה 61 לחוות דעתה של השופטת ד' ברק-ארז, כברירת מחדל שניתן לסטות ממנה. בצד האמור, על בית המשפט לענייני משפחה להפעיל את שיקול דעתו בנסיבות כל מקרה ומקרה.

46. אשר ליישום הדברים, בעמ"ש 14612-10-16 פ.ב. נ' א.ב. (פורסם במאגריס, 20.12.17) נקבע כי באופן מעשי תוצאת פסק הדין בע"מ 919/15 היא החלת העקרונות אשר נקבעו סעיף 3א לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות), תשי"ט-1959 תוך שנקבעו הדברים הבאים:

"...לשם כך, על הערכאה הדיונית לקבוע ממצאים עובדתיים ביחס לפרמטרים הבאים:

א. צרכי הקטינים – יש לקבוע את גובה הצרכים תלויי השהות ובכללם מדור והוצאות מדור; הצרכים שאינם תלויי שהות; צרכים חריגים/הוצאות חריגות – והכל "...עד כדי רמת החיים לה הורגל(ו) ערב הפירוד או שלה היה(ו) ראוי(ים) ללא הבחנה בין הכרחי ללא הכרחי".

ב. היכולות הכלכליות של ההורים – בית המשפט העליון אינו נוקט בהיגד הכנסות ההורים אלא בהיגד רחב יותר. יש לקבוע את היכולות הכלכליות של כל אחד מההורים מכל המקורות העומדים לרשותם "לרבות" שכר עבודה.

ג. קביעת היחסיות של היכולת הכלכלית של ההורים, האחד מול רעהו – נתון זה, כשלעצמו, ולעצמו, רלבנטי ביחס לצרכים שאינם תלויי שהות ולצרכים החריגים.

ד. חלוקת המשמורת בפועל – נתון זה, המכוון לחלוקת זמני השהות, יילקח בחשבון לעת קביעת חלוקת הנטל בין שני ההורים ביחס לצרכים תלויי השהות, יחד עם הנתון של היכולות הכלכליות של ההורים.

...

פרשנות זו מכוונת לטעמי, להוראת ס' 3א לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות) תשכ"ט-1959...

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-06-23445

עותק לפרסום

מודע אני לרתיעה הקיימת בקרב העוסקים במלאכה משימוש בנוסחאות מתמטיות. עם זאת, משנקבעו הפרמטרים של יחס היכולות הכלכליות אל מול יחסי זמני השהות לצורך קביעת חלוקת הנטל בהכרח תאמר שעניין לנו בנוסחה/חישוב מתמטי. הנוסחה המתמטית בה עסקו שלושת פסקי הדין הנ"ל אמורה לתת לערכאה הדיונית קנה מידה; אין בתוצאה המתקבלת ממנה ובהפעלתה במקרה פרטני משום כזה ראה וקדש (ההדגשות במקור)."

47. לפיכך, עולה כי פסיקת מזונות קטינים בעידן שלאחר בע"מ 919/15 מהווה שקלול של מספר פרמטרים כאשר החישוב יעשה בשים לב ליחס הכנסות ההורים מכלל המקורות, לצרכי הקטינים ולחלוקת זמני השהות של הקטינים עם מי מההורים ובהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה. נפנה, עתה, לבחינת פרמטרים אלו וליישומם בפועל.

הכנסות האם :

48. בעת מתן פסק הדין, האם עבדה בחברת "****" והכנסותיה עמדו ע"ס של 7,200 ₪ נטו בחודש. כיום, האם עובדת באותה חברה והכנסתה עלתה לסכום ממוצע של כ- 9,300 ₪ נטו בחודש (סעיף 17 לסיכומי הנתבעת) כאשר האב טען בתצהירו כי היא משתכרת סך של 9,500 ₪. יש לציין כי שכרה של האם שונה מעט מתלוש לתלוש, כאשר לטענת האם הדבר נובע ממספר השעות הנוספות שהיא עושה בחודש. אכן מעיון בתלושי השכר של האם, עולה, כי שכר הבסיס של האם מורכב ממשכורת בסיס ברוטו ומשעות נוספות אשר משתנות מחודש לחודש. אשר על כן, לאחר בחינת כל תלושי השכר שהציגה האם וחישוב ממוצע שלהם, עולה כי שכרה הממוצע החודשי של האם, כולל שעות נוספות עומד ע"ס 9,400 ₪ נטו. אשר על כן, אני מעמידה את שכרה של האם ע"ס 9,400 ₪ נטו.

49. כן צירפה האם, חוזה שכירות לפיו היא משכירה דירה בת 4 חדרים בסכום של 4,500 ₪ לחודש.

50. באשר לטענת האב כי האם רכשה דירה בשווי 2.5 מיליון ב***, צירפה האם תצהיר מטעם אביה, מר א' א', לפיו הוא נתן לתובע ולנתבעת סך של 400,000 ₪ עבור רכישת הדירה המשותפת של הצדדים והסכום ניתן להם כהלוואה. בהתאם לכך, הנתבעת החזירה לו סך של 500,000 ₪ וזאת מחלקה ממכירת הדירה המשותפת של הצדדים. כן טען אביה של הנתבעת, כי הוא מממן מכיסו רכישת דירה חדשה שתירשם על שמה של הנתבעת וזאת מאחר והיא חסרת דירה, כאשר הנתבעת מודעת לכך שכל כספי רכישת הדירה הם ממקורות האב. האב העיד במסגרת חקירתו הנגדית, כי הדירה החדשה נרכשה מכספו אולם היא תירשם על שם הנתבעת, כאשר בין הצדדים יש סיכומים והסכמות בנוגע לזכויות בדירה והוא לא נתן לה דירה במתנה. לדבריו, הנתבעת תיקח משכנתא בגובה דמי השכירות, כך שהדירה נרכשה בסכום של 2.5 מיליון, כאשר 1.6 מיליון שולמו על ידי האב ואילו היתרה בסך של 900,000 ₪ תשולם במשכנתא ע"י הנתבעת וכדבריו: "כן, המשכנתא תמורת דמי השכירות. אני לא נותן מתנה לאף אחד. יש לי 4 ילדים והדירה מחולקת שווה בשווה לכולם. יש הסכם עם עו"ד שהכל מטופל כבר שנה". (עמ' 19 לפרוט' ש' 5-1). כן העיד אביה של הנתבעת, כי ככל והיא צריכה עזרה כלכלית בחיי היום יום הוא עוזר לה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-06-23445

עותק לפרסום

51. כאמור האב נחקר על תצהירו ושוכנעתי כי עדות זו לא נסתרה, כך שגם אם האם תגור בדירה שנרכשה ב ***, הרי שלטענת האם יהא עליה לשאת במשכנתא של 900,000 ₪, בגובה דמי השכירות שהיא משלמת היום. הפועל היוצא של האמור, הוא שבכל מקרה תהיה לאם הוצאה בגין מדור בגובה של שכירות, כאשר לטענת אביה המשכנתא עומדת ע"ס 900,000. יוער, כי מאחר ועסקינן בתביעה להפחתת מזונות, נטל ההוכחה לסתירת הנתונים שהציגה האם מונח על כתפי הטוען להפחתה במזונות, היינו על כתפי האב. יש לציין כי נכון למועד בו התנהל ההליך המשפטי הוצג בפני חוזה שכירות לפיו האם מתגוררת בדירה שכורה ב ... בדמי שכירות ע"ס של 4,500 ₪, כאשר האם ציינה כי מדובר בדמי שכירות נמוכים, מאחר והיא גרה בתנאים ירודים, בבניין שנמצא בתהליך תמ"א וסובלת ממטרדים של "אתר בניה" וזאת מאחר והיא מנסה לחסוך בהוצאות. הגם שהאב טען האב כי בימים אלה האם עברה להתגורר בדירה ב ***, הוא לא ביקש מסמכים על מנת לסתור את טענות האם בנוגע להוצאות המדור בגין המשכנתא (כאשר ניתן היה בנקל לבקש גילוי מסמכים בסוגיה זו), ועניין זה נזקף לחובתו.
52. כן, לא מן הנמנע לציין בהקשר של הדירה כי בהתאם לפסק הדין משנת 2017 האב קיבל סכום גבוה מהסכום אותו קיבלה האם מתמורת הדירה המשותפת כאשר על פי תדפיס חשבון הבנק היו בחשבונו סך של כ- 700,000 ₪ לעומת כ- 500,000 ₪ שקיבלה האם. אמנם, לטענת האב, הוא השקיע חלק מכספו בעסק החדש שפתח והוא משתמש בכסף זה לצורך מימון צרכיו השוטפים. כך או כך, ניתן לראות כי גם האם וגם האב התגוררו בשכירות ולא במגורים בבעלותם, ללמדך כי לא היה ביכולתם לעשות שימוש בסכום שהתקבל כדי לרכוש דירה חלופית בבעלותם. בנסיבות אלו, גם אם האם העבירה חלק או את מלוא הסכום שקיבלה מתמורת הדירה המשותפת לצורך רכישת הדירה ב ***, ברי כי לא היתה יכולה לרכוש את הדירה במלואה ממקורותיה ואף לא נסתרו עדויות האם ואביה כי חלק משמעותי וניכר מכספי רכישת הדירה ב **** מומן באמצעות הלוואת משכנתא בסך 900,000 ₪ כאשר בהתאם לפסק הדין משנת 2017 הוכר התשלום כאמור כהוצאת מדור. מעבר לכך, אי התחשבות ברכיב זה של המדור משמעה הטלת החיוב לשאת במדורם של הקטינים על אביה של הנתבעת, וזאת לא ניתן לקבל.
53. על כן, אני קובעת, כי הוצאתה של האם על מדור עומדת ע"ס של 4,500 ₪.
54. לאור האמור לעיל, אני קובעת כי הכנסתה הפנויה של האם לאחר קיזוז עלות דמי השכירות ו/או הוצאת האם בגין מדור עומדת ע"ס של 4,900 ₪ (4,500-9,400).

הכנסות האב:

55. כבר עתה אומר, כי האב הציג תמונה מעורפלת בנוגע להכנסותיו והתנהלותו הכלכלית ורוב הנסתר על הגלוי בכל הנוגע למצבו הכלכלי. מחד גיסא האב ביקש שנראה בו "עני" בעל הכנסה של 3,500 ₪ החי מחסכונות, מאידך גיסא השקיע לדבריו כ- 250,000 ₪ בהקמת עסק חדש יחד עם אחיו והוא ולומד במקביל תואר חדש במשפטים, כאשר הוצאותיו החודשיות אינן נחזות להיות של אדם "עני". כן מעדותו של האב עלה כי בטרם פיטוריו השתכר כשכיר סך של 12,500 ₪ נטו. יש לציין כי עובדה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-06-23445

עותק לפרסום

- 1 זו נגלתה לבית המשפט במקרה רק בעת עדותו של האב בבית המשפט והיא לא צויינה בתצהירו
2 ובכתבי טענותיו, דבר המחזק את העניין כי האב לא הציג תמונה מלאה ושלמה על הכנסותיו, לרבות
3 הכנסותיו בטרם פטוריו. יש לציין כי התנהלות זו אפיינה את האב גם במסגרת ההליך הקודם
4 שהתנהל בפני, שם נקבע לו פוטנציאל השתכרות כמנהל מיני מרקט בסך של 8,500 ₪ נטו (בהתאם
5 לנתונים שהציג אז) אולם כעת התברר, כי שכרו טרם פטוריו עמד ע"ס של 12,500 ₪ נטו.
- 6 56. כידוע, בהתאם לפסיקה יש להתייחס גם לפוטנציאל ההשתכרות וגם לרכוש האב (ע"א 239/85
7 עמיצור נ' עמיצור, פ"ד מ (1) 147 (1986), ע"א 130/83 פרייס נ' פרייס, פ"ד לח (1) 721 (1984)).
- 8 57. עוד יש לציין, כי גם התזמון שבה הוגשה התביעה להפחתת מזונות מעורר שאלה, שכן שינויים
9 בהסדרי השהות, נעשו עוד כאשר האב עבד כשכיר והרוויח סך של 12,500 ₪ נטו ולאחר מכן,
10 קיבל במשך תקופה מסויימת דמי אבטלה ורק לאחר מכן פתח את העסק החדש שהשקיע בו. נראה
11 כי לא בכדי המתין האב לפתיחת עסק חדש, כך שיוכל לטעון כי כעת הכנסתו עומדת רק ע"ס של
12 3,500 ₪ והוא מכלכל את עצמו מהכספים שנותרו מתמורת הדירה. כאשר נשאל האב מדוע לא הגיש
13 תביעה להפחתת מזונות, לפני שנה וחצי, עת קיבל את הקטינים ללינה באמצע השבוע, השיב "אז עוד
14 הרווחתי יפה, הייתי שכיר, הרווחתי 12,500 ₪" וכאשר נשאל מתי הרוויח 12,500 ₪, השיב "לפני
15 שפיטרו אותי" (עמ' 13 לפרוט' 19-22).
- 16 58. האב פוטר ביולי 2017 (ת/1) לאחר פטוריו ובעת שהיה מובטל טרם תחילת לימודיו קיבל האב דמי
17 אבטלה בסך של כ- 8,000 ₪.
- 18 59. כן יש לציין, כי האב הינו בעל תואר ראשון בלוגיסטיקה וכלכלה מאוניברסיטת בר אילן וכן בעל
19 תואר הנדסאי ממכללת אריאל. כיום לומד לתואר נוסף במשפטים ומשלם 22,000 ₪ שכר לימוד
20 לשנה.
- 21 60. כאמור, בעת מתן פסק הדין הקודם (שנת 2015), עבד האב כמנהל מינימרקט וקבעתי לו פוטנציאל
22 השתכרות בסך של 8,500 ₪ נטו וזאת לאור פוטנציאל ההשתכרות שלו כבעל תואר אקדמי ובהיותו
23 אדם צעיר ובריא אשר מחויב למצות את כושר השתכרותו, ובהתחשב בכך שהאב לא הציג תמונה
24 מלאה ומהימנה בנוגע ליכולותיו הכלכליות. בעדותו במסגרת הליך זה התברר, כי טרם פטוריו
25 הרוויח האב 12,500 ₪, דבר שלא נטען בתצהירו ובכתבי טענותיו, אולם עובדה זו מעידה על
26 פוטנציאל השתכרותו של האב, אשר מחובתו, כאב החייב במזונות ילדיו, למקסם את פוטנציאל
27 השתכרותו.
- 28 61. מנגד, טוען האב כי אינו עובד כיום כשכיר, אלא פתח בחודש אוגוסט 2018 עסק למכירת אופניים
29 בשותפות עם אחיו ולטענתו אינו מושך משכורת מהעסק, אולם באפשרותו למשוך שכר בסכום שלא
30 עולה על 3,500 ₪ וזאת בהתאם לאישור רו"ח מטעמו שצורף לתצהירו.
- 31 62. יצוין, כי לטענת הנתבעת הקמת העסק נועדה לייצר הכנסה נוספת שבסופו של דבר תביא את האב
32 למשכורת גבוהה ומכובדת. אומנם נרשם כי הכנסתו הממוצעת עומדת ע"ס 3,500 ₪, אך העסק

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-06-23445

עותק לפרסום

- 1 בראשית דרכו וידוע שלאורך זמן ההכנסה מהעסק רק תעלה, מאחר ובעת פתיחת עסק קיימות
2 עלויות השקעה, כך שצפוי שההכנסה תהיה הרבה יותר גבוהה, שאחרת לא היה פותח עסק זה. כן,
3 מעיון בחשבון הבנק של העסק עולה, כי לחברה סך של 60,000 ₪ מזומן בחשבון הבנק.
- 4 63. כן, העיד האב, כי השקיע בעסק סך של 250,000 ₪ (עמ' 14 לפרוט' ש' 23). כאשר נשאל האב, כמה
5 הוא משלם שכירות לעסק, השיב 7,000 ₪ כולל מע"מ וכן סך של 2,300 ₪ עבור ארנונה, כאשר יש לו
6 הוצאות נוספות. כן, כאשר נשאל האב, האם הוא מכניס את הקבלות של הילדים לתוך העסק, השיב
7 בחיוב (עמ' 11 ש' 20).
- 8 64. לאחר סקירת מכלול הנתונים לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי לא ניתן לקבל את גרסתו של האב לפיה
9 יש לקבוע את הכנסתו על סמך אישור רוי"ח שקבע כי יש באפשרותו למשוך מהעסק סך 3,500 ₪
10 לחודש בלבד, שכן שכר זה אינו יכול לשקף את פוטנציאל השתכרותו האמיתי של האב אשר עומד
11 כאמור לעיל על סך שלא יפחת מ- 12,500 ₪ לחודש, וזאת מהנימוקים שלהלן: ראשית, עסקינן בעסק
12 בראשית דרכו ומקובלות עלי טענות האם בנקודה זו כי ככל עסק בתחילת דרכו נדרשת השקעה
13 ראשונית של הון עצמי עד שהעסק מתרומם ותופס תאוצה ומחזיר את השקעתו בצירוף רווחים.
14 הציפייה היא כי בעתיד העסק יניב הכנסות גבוהות יותר, שאם לא כן, אין כל הצדקה לקיומו. טענה
15 זו נכונה ביתר שאת כאשר מדובר באב שמחובתו לכלכל ולפרנס את ילדיו ומחובתו לנצל את מלוא
16 כושר השתכרותו. שנית, מדובר באב, שלמרות שהוא טוען שהכנסותיו קטנות, התרשמתי כי
17 הוצאותיו השוטפות גבוהות כגון: שכירת דירה למגורים בסכום של 7,000 ₪ במרכז ++, כאשר
18 לטענתו הוא משתתף עם בת זוגו לדירה בסכום של 4,000 ₪ (שכירות פלוס אחזקת בית), שוכר חניה
19 פרטית ב – 500 ₪, משלם שכר לימוד במכללה פרטית בסך של 22,000 ₪ לשנה ומתדפיסי כרטיסי
20 אשראי נצפו הוצאות רבות על מסעדות. מכאן, שלא ניתן ליישב הכנסות כה נמוכות עם הוצאות כה
21 גבוהות (בסעיף 7 י' לתצהירו). שלישית, לטענת האב, במסגרת חקירתו הנגדית, חלק מהוצאות
22 הילדים הוא משלם במזומן וחלק מהקבלות עבור הוצאות הילדים הוא מכניס לחשבון העסק, כך
23 שגם מבחינה זו, חשבון העסק אינו יכול לתת תמונה אמיתית על מצב הכנסותיו ורווחיו, שכן חשבון
24 הוצאות של עסק אמור לכלול רק הוצאות של העסק ולא הוצאות פרטיות של הקטינים. כן, יש לציין,
25 כי התובע לא צירף כל קבלות או אסמכתאות בנוגע לרכישות שהוא עושה עבור הקטינים, למעט
26 תדפיסי כרטיס אשראי שמהם לא ניתן לברור אלו הוצאות משוייכות לקטינים. לעניין זה יש להוסיף
27 כי כיום האב בחר להתנהל כעצמאי ויש לי שליטה על אופן הדיווחים כפי שישתקפו בדו"ח רווח
28 והפסד וכפי שהעיד האב הוא מעדיף בשלב זה לא למשוך אפילו את הסך של 3,500 ₪ שהוא זכאי
29 להם כמשכורת. כך שתמונת המצב כפי שהאב מנסה לצייר כיום אינה יכולה לבטא את התמונה
30 האמיתית בנוגע להכנסותיו ובוודאי שאינה משקפת את פוטנציאל השתכרותו האמיתי של האב
31 כאמור לעיל.
- 32 65. כן, יש לקחת בחשבון את מקורותיו הכספיים הנוספים של האב. בעת תחילת ההליך המשפטי היו
33 לתובע סך של 600,000 ₪ בחשבון הבנק, אשר לטענתו מקורם בכספי תמורת הדירה המשותפת של
34 הצדדים שנמכרה, כאמור בפסק הדין משנת 2017.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-06-23445

עותק לפרסום

66. באשר לדירה המשותפת של הצדדים, העיד האב, כי הדירה נמכרה בסופו של יום בסך של כ – 1,870,000 ₪ וכי מתוך זה שילם סך של 500,000 ₪ לאם. אולם כאשר נשאל, כמה בסופו של יום נשאר לו ממכירת הדירה לאחר ניכוי הוצאות וחובות, לא ידע להשיב במדויק והשיב, כי לאחר כיסוי חובות והלוואות נשאר עם כ – 700,000 ₪ (עמ' 16 לפרוט' ש' 21-12).
67. כן עלה מחקירתו של האב, כי בעבר נרשמה על שמו חברה נוספת, אולם לטענתו חברה זו ריקה מתוכן ואין לה הכנסות, כאשר אף אחד מהצדדים לא הוכיח אחרת ולכן אין ביכולתו של בית המשפט להסתמך על נתון זה.
68. הפועל היוצא של האמור לעיל הוא כי לא ניתן לקבוע את הכנסתו של האב על סמך תדפיס דו"ח רווח והפסד של עסק שזה עתה הקים ויש לקבוע לו פוטנציאל השתכרות בהתאם להשכלתו ובהתאם לשכר שנהג להרוויח טרם פיטוריו כמנהל מינימרקט. בהקשר זה יש לקחת בחשבון כי העובדה שהאב בחר ללמוד משפטים מלמדת כי אין בכוונתו להסתמך אך ורק על הכנסותיו מהעסק וכפי שהעיד בעדותו הוא אף אינו תמיד חייב להיות נוכח בעסק, כך שההכנסה מהעסק יכולה להוות הכנסה נוספת ולא הכנסה בלעדית, בייחוד בשלב זה, כאשר העסק נמצא בראשית דרכו. כן, האב הינו אדם צעיר ובריא, משכיל בעל תואר נוסף בלוגיסטיקה ובכלכלה, ונמצא כעת בשנה הרביעית ללימודי המשפטים, כך שתאריזו אמורים להגדיל את שכרו בעתיד. כן, בהתאם לתדפיסי חשבון האשראי שצירף האב, נראה כי הוצאותיו גבוהות וכוללות הוצאות רבות על מסעדות. כן, האב ראה לנכון להשקיע מאות אלפי ₪ ולממן פתיחת עסק חדש וכן ללמוד תואר חדש ולהשקיע כספים רבים בלימודי המשפטים שלו ונראה כי לא חסך מעצמו דבר. ברי, כי זו זכותו של האב, להשקיע בעסק חדש, אולם מזונות הקטינים אינם צריכים להיגרע על חשבון פתיחת עסק חדש או השקעה בתואר חדש, כך שאלמלא האב היה משקיע בעסק, היה יכול לעבוד כשכיר (כפי שעשה קודם לכן) ולהעניק לילדיו צרכים גבוהים יותר ולא להחסיר מהם. מנגד, ניכר כי האם עשתה מאמצים רבים כדי להעלות את הכנסותיה, לרבות שעות נוספות בעבודה, ויש בנתון זה על מנת לחזק את מסקנתי בנוגע להערכת פוטנציאל ההשתכרות של האב.
69. על כן, בנסיבות אלה, אני רואה לנכון לקבוע לאב פוטנציאל השתכרות בסכום שלא יפחת מהכנסתו הקודמת בסך של 12,500 ₪.
70. מאחר והאב מתגורר בדירה בה שכר הדירה עומד ע"ס 7,000 ₪ בחודש, כאשר לטענתו הוא מתחלק בהוצאות עם בת זוגתו, הרי יש לזקוף לטובתו הוצאות שכירות בסך של 3,500 ₪. הפועל היוצא של האמור לעיל, כי בקיזוז שכר הדירה יש להעמיד את הכנסתו הפנויה של האב ע"ס של 9,000 ₪ (12,500-3,500).
- קביעת היחסיות של היכולת הכלכלית של ההורים :**
71. מאחר וקבעתי כי הכנסתה הפנויה של האם עומדת ע"ס של 4,900, לאחר ניכוי הוצאות המדור וכי פוטנציאל השתכרות האב לאחר ניכוי הוצאות המדור עומד ע"ס של 9,000 ₪, הרי שלאור נתונים

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-06-23445

עותק לפרסום

אלה, היחסיות בהכנסות ההורים (סך ההכנסה של כל אחד מההורים חלקי סך ההכנסה הכוללת) הוא 65% לטובת האב ו- 35% לאם.

הערכת צרכי הקטינים:

72. האב טען כי צרכי הקטינים בעת שהם שוהים עמו מסתכמים בכ- 3,600 ₪ בחודש (סעיף 7 י' לתצהירו): 1,400 ₪ עבור מזון לילדים, מסעדות מזון מהיר – 400 ₪ לחודש, חוג כדורגל – 250 ₪ לחודש, ביגוד – 200 ₪ לחודש עבור כל ילד, דלק – 1,000 ₪ בחודש, תרופות לילדים – 100 ₪ בחודש, טיפול לרגליים של ה' – 300 ₪ בחודש, נטפליקס – 50 ₪ בחודש. יש לציין, כי האב לא צירף קבלות המפרטות את צרכי הקטינים והן נטענו באופן כללי. כל שצירף האב הוא פירוט של כרטיסי אשראי, מהם לא ניתן לדעת אלו הוצאות מיוחסות לקטינים וברי שאין מתפקידו של בית המשפט לערוך ניחושים והשערות ולנסות לדלות מתוך פירוט האשראי את ההוצאות שהוא מוציא על הקטינים. כן, האב טען בעדותו כי חלק מהוצאות הקטינים מוכנסות לעסק, ולא הציג כל קבלות בעניין זה.

73. במסגרת עדותו בבית המשפט טען האב כי לא כל הוצאות הקטינים מפורטות בכרטיסי האשראי, מאחר והוא משתמש גם במזומן. עם זאת, גם קבלות על הוצאות במזומן עבור הקטינים לא הוצגו בפני.

74. מנגד, האם העידה כי הוצאות הקטינים עומדות על כ- 12,000 ₪ בחודש וכי הוצאות הילדים גדלו, מאחר ודרישות החברה גבוהות ויש להם שני חוגים. כן טענה האם כי האב לא משלם חלק מהוצאות הקטינים וכי היא נושאת בהן בעצמה וכי לא היה לה זמן לפתוח נגדו תיק הוצל"פ כאשר בלית ברירה אביה עוזר לה כשצריך. כן העידה האם כי חלק מהקבלות שצירפה כהוצאות מזון שולמו על ידי אביה וזאת מאחר והתובע לא משלם בזמן ועל כן היא נאלצת להיעזר באביה לתשלום הוצאות שוטפות.

75. האם פירטה את הוצאות שני הקטינים באופן הבא: הוצאות רפואיות 726 ₪ הכוללות ביטוח רפואי (162 ₪), תרופות ותכשירים רפואיים (410 ₪), רכיבה טיפולית (67 ₪), טיטולים (70 ₪). יצוין, כי האם צירפה קבלות על טיטולים, רכיבה טיפולית, מוצרי פארם, בגדים, שחייה, חוגים, נעליים לילדים ועוד. הוצאות חינוך לשני הילדים, כולל חוגים, קייטנות וצהרונים, וציוד לבית הספר 2,949 ₪, הוצאות עבור מזון ומוצרי פארם: 2,000 ₪ בחודש. הוצאות כלליות בסך של 1,901 ₪ בחודש הכוללות מנוי מועדון ספורט ובריכה – 339 ₪, מתנות לימי הולדת- 200 ₪, ביגוד והנעלה – 300 ₪, תספורת – 100 ₪, שמרטף – 275 ₪, טלפון נייד – 56 ₪, בילויים (סרט וארוחה) 300 ₪, חופשה שנתית באילת – 248 ₪. נסיעות ואחזקת רכב – 1,070 ₪ בחודש.

76. האם טענה כי הוצאותיה החודשיות (כולל הוצאותיה שלה) עומדות ע"ס של 17,946 ₪, כאשר הכנסותיה כוללות קצבת מל"ל וכולל מזונות מהאב בסך של 5,600 ₪ (כולל מחציות חינוך וחוגים) מסתכמות ב- 15,238 ₪, כך שמדי חודש היא נמצאת בחסרון כס של 2,700 ₪.

77. כבר עתה אומר כי צרכי הקטינים שורטטו בהגזמה יתירה וסכום של 11,000 ₪ רק עבור שני ילדים קטינים הינו סכום שלא תואם את הכנסות הצדדים, לא מצד האם ולא מצד האב, כאשר האם טוענת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-06-23445

עותק לפרסום

מחד שהיא נאלצת להיעזר באביה והאב טוען מנגד כי הכנסותיו אינם מכסות את הוצאותיו. כן, צוין, כי אף אחד מהצדדים לא הגיש פירוט של צרכי הקטינים, בהתאם להלכת בע"מ 919/15 המפריד בין צרכים תלויי שהות לבין צרכים שאינם תלויי שהות ועל כן, על בית המשפט לעשות הערכה של צרכים אלו בהתאם לנתונים שהוצגו בפניו.

78. תביעה למזונות היא אמנם תביעה כספית שיש להוכיחה ככל תביעה אחרת, ברם גם מקום שלא כל הצרכים מוכחים, פוסקים בתי המשפט מזונות לפי שיקול דעתם ואומדן הצרכים הסביר והראוי, ולא דווקא על פי המפורט בכתב התביעה. יפים לענין זה האמור בע"מ 52/87 **הראל נ' הראל**, פ"ד מג(4) 201, 204, כדלקמן:

"גם בהעדר ראיות מטעם הנתבע, מוקנה לבית המשפט לעולם שיקול-דעת לקבוע מה הוכח לפניו, ואם הוא סבור כי תביעה היא מופרזת, אין הוא חייב לאמצה, כי כוחו עמו לבחון מה מוכח לפניו מהותית ומה לא. ניטול מקרה תיאורטי, בו יתבע פלוני מזונות בשיעור של מיליון שקל לחודש. העדר ראיות מצד הנתבע בשל אי-התייצבות לחקירה או מטעם אחר אינם מחייבים את בית המשפט לפסוק כפי שנתבע, ללא הפעלת שיקול-דעת".

79. יש הסוברים, כי כיום סכום המזונות המינימלי לילדים מתבגרים, בגין הצרכים ההכרחיים צריך לעמוד על סכום מינימום של בין 1,600 - 1,700 ₪, במקום הסכום של 1,400 ₪ שהיה נהוג עד כה. כך לדוגמה, כב' השופט י. שנלר מציין בעמ"ש 1057/09 **ש.ת. נ' ד.ג.** (פורסם במאגרים 17.10.17) כי לאור השינויים שחלו במשך השנים בשערוך אותן הוצאות מינימליות וכן לאור הצרכים שהתווספו עם השנים, כגון בכל הקשור באמצעי התקשורת השונים ובמחשוב, אשר ניתן לראות בהם כיום, כצרכים הכרחיים, יש להגדיל את הסכום לסכום של כ- 1,700 ₪.

80. יש לציין, כי גם כב' השופטת יהודית שבח בעמ"ש 32172-11-17 צידדה בגישה דומה וכדבריה: **"לגישתי, אין לדחות עוד את הגדלת הסכום, ועד שייקבע הסכום המשקף את עלות צרכיו של קטין, בשני הבתים גם יחד, זה שאינו טעון הוכחה, באופן אמפירי ובהתבסס על חוות דעת כלכליות, אין מנוס מהפעלת שיקול דעת השיפוטי וניסיון החיים, ומהעלאת הסכום, שלא עודכן מזה שנים, לכדי סך של 1600-1700 ₪".**

81. אף אני שותפה לדעה זו, בייחוד שחלפו מס' שנים מאז אותה קביעה בסך של 1,400 ₪ ומאז חלה עליית מחירים בכל תחומי החיים, מחירי המזון עלו, רמת השכר עלתה, שכר המינימום עלה, מחירי הדיור עלו ועל כן יש להתאים סכום זה למציאות בת ימינו, בייחוד כאשר עסקינן בילדים למעלה מגיל 6 אשר הוצאותיהם השוטפות גדולות יותר ואחד מהם בן 9 וצרכיו כבר דומים לילד בגיל ההתבגרות, ובהתחשב בכך שבעניינינו עסקינן בהורים המרוויחים שכר מעל הממוצע וניכר שהם אינם מחסירים דבר מהקטינים ומאוד משקיעים בהם וכאשר אף האב עצמו טען, כי כאשר הילדים נמצאים אצלו הוא מוציא בגין הוצאותיהם סך של כ- 3,600 ₪ בחודש וזאת עבור יומיים בשבוע וכן

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-06-23445

עותק לפרסום

- 1 כל סופ"ש שני. כן, על פסק הדין לצפות פני העתיד וכלל ידוע הוא שככל שהילדים גדלים גם הצרכים
- 2 השוטפים שלהם גדלים ועל כן, יש לקבוע סכום שיתאים לשנים הקרובות.
- 3 82. בהתאם להלכת בע"מ 919/15 לעיל וכן בהתאם לאמור בעמ"ש 14612-10-16 בנוגע לאופן יישומה,
- 4 יש להבחין בין צרכים תלויי שהות ובין צרכים שאינם תלויי שהות וכן בין צרכים חריגים/הוצאות
- 5 חריגות, ולכך אפנה עתה.
- 6 83. **צרכים תלויי שהות**: הינם צרכים שכל הורה נושא בהוצאתם בעת שהקטינים נמצאים אצלו. צרכים
- 7 אלו כוללים מזון, מוצרי היגיינה, תלבושת אחידה לבית הספר, הסעות ובילויים, ועוד (ר' סעיף 41
- 8 לפסק דינה של כב' השופטת ד' ברק-ארז בבע"מ 919/15) וכן הוצאות בגין שימוש באמצעי התקשורת
- 9 השונים ומחשוב. מאחר ועסקינן בהורים, אשר כאמור משקיעים מאוד בילדים ולטענתם לא חסכו
- 10 מהם מאום ותוך שנלקח בחשבון כי הצדדים העריכו את הוצאות המזון של שני הקטינים בעת
- 11 ששוהים עמם בשיעור ניכר (האב העריך את הוצאות המזון של שני הקטינים בביתו בסך 1,400 ₪
- 12 ואילו האם בסך 2,000 ₪ לחודש). לאחר שקלול כל הנסיבות ובחינת הוצאות הקטינים כפי שנטענו
- 13 על ידי הצדדים, אני מוצאת כי ראוי ונכון להעמיד את צרכי הקטינים תלויי השהות (אשר כוללים
- 14 מזון, מוצרי היגיינה, תלבושת אחידה, הסעות של ההורים ובילויים) על סך של 1,500 ₪ לחודש עבור
- 15 כל אחד מהקטינים (לא כולל מדור והוצאות אחזקת המדור, כמפורט להלן), קרי סך של **3,000 ₪**
- 16 עבור שניהם.
- 17 84. מכאן, לאור כך שהצרכים תלויי השהות עומדים ע"ס של 3,000 ₪ הרי שיש לחלק את הצרכים תלויי
- 18 השהות בהתאם לזמני השהות של הקטינים. מאחר שהקטינים שוהים אצל האב 40% מהזמן, אזי
- 19 יש לקחת בחשבון את ההוצאות שמוציא האב, בעת שהקטינים שוהים אצלו בהתאם להסדרי
- 20 השהות, היינו סך של **1,200 ₪** ($3,000 \times 40\%$).
- 21 85. לאור פערי ההכנסות בין הצדדים (65% לטובת האב ו- 35% לטובת האם, הרי שמתוך סך כל
- 22 הצרכים תלויי השהות היה על האב לשאת בסך של 65% מתוך צרכים אלה בהתאם לאחוז שכרו,
- 23 היינו סך של **1,950 ₪** ש"ח ($65\% \times 3,000$). מסכום זה יש לנכות את הסכום שבו האב נושא בעת
- 24 שהקטינים שוהים עמו, היינו לנכות סך של 1,200 ₪ ש"ח מסכום של 1,950 ₪ ש"ח כך שעליו להעביר לאם
- 25 בגין רכיב זה של צרכים תלויי שהות סך של **750 ₪** ($1,950 - 1,200$) עבור שני הקטינים.
- 26 86. לסיכום נקודה זו, בגין צרכים תלויי שהות, על האב להעביר לידי האם סך של **750 ₪**.
- 27 87. **צרכים שאינם תלויי שהות**: בגדר צרכים שאינם תלויי שהות יש לכלול ביגוד, הנעלה, שירותי רפואה
- 28 בסיסית, טלפון אישי של הקטינים, מתנות לימי הולדת, נסיעות של הקטינים, צעצועים, משחקים,
- 29 כלי כתיבה במהלך השנה, ועוד (סעיף 41 לפסק דינה של כב' השופטת ד' ברק-ארז בבע"מ 919/15).
- 30 כן יש לכלול הוצאות חינוך ופנאי של הקטינים. במקרה דנן, מאחר שהוצאות החינוך והפנאי לא
- 31 הוכחו במלואם לא ע"י האם ולא ע"י האב, ייקבע התחשיב בנוגע לפרמטרים אלו בסיפת פסק הדין

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-06-23445

עותק לפרסום

בהתאם להוצאות שקיימות בפועל אשר יוכחו באמצעות קבלות ובהתאם ליחס הכנסות הצדדים. לאחר בחינה ושקילה, בשים לב לכך שהוצאות סבירות רק בגין הנעלה וביגוד לקטין עומדים על סך של כ-300 ₪ לחודש, מתנות לימי הולדת – 100 ₪ לחודש, טלפון נייד – 50 ₪, שירותי בריאות ותרופות – 100 ₪ וכן הוצאות נוספות בגין משחקים, נסיעות, כלי כתיבה במהלך השנה ועוד ומאחר שמדובר בהורים ששכרם גבוה מהממוצע, אני מעמידה את צרכי הקטינים שאינם תלוי שהות (לא כולל חינוך ופנאי) ע"ס 700 ₪ לחודש לכל קטין, קרי 1,400 ₪ לשני הקטינים.

88. מאחר ומדובר בצרכים שאינם תלויי שהות, הרי שעל ההורים להתחלק בתשלום צרכים אלה, בהתאם לפער ההכנסות ביניהם, אולם מאחר ונדרש "הורה מרכז" עבור ההוצאות שאינן תלויות שהות, ובהתחשב בכך שהאם היא המשמורנית העיקרית של הקטינים ובהתאם לקבלות שהציגה היא זו שמבצעת את עיקר הרכישות הנוגעות לצרכים שאינם תלויי שהות ודואגת לחלק הפנאי והבילוי של הילדים, לרבות רכישת ציוד כללי, ביגוד והנעלה, מינוי לבריכה ורכיבה טיפולית - אני מורה כי האם תהיה "ההורה המרכז". עניין "ההורה המרכז" נקבע כעניין טכני לצורך ריכוז הסכום של הצרכים שאינם תלויי שהות, בידי הורה אחד, שיהא אחראי על הצרכים הכלליים של הקטינים. לפיכך על האב לשלם לידי האם את חלקו בהוצאות **שאינן תלויות שהות**, בהתאם ליחס ההכנסות ביניהם, היינו סך של 65% מתוך 1,400 ₪ המהווים: 910 ₪ עבור שני הקטינים.

89. לסיכום נקודה זו, בגין צרכים שאינם תלויי שהות, על האב לשלם לידי האם סך של 910 ₪.

רכיב המדור ואחזקתו:

90. כאמור, בעמ"ש 14612-10-16 נקבע כי בגדר הצרכים תלויי שהות יש לכלול את רכיב המדור והוצאותיו והתחשיב לגבי רכיב זה יעשה בהתאם למפורט לעיל.

91. בנושא זה, האם טענה כי בכל הנוגע לנושא המדור, הוסכם כי כחלק מוויתור האם על זכויותיה בדירה, האב ישלם לה סך של 1,760 ₪ ולכן לא ניתן לשנות מרכיב זה. אין בידי לקבל טיעון זה. מעיון בהסכמות הצדדים שקיבלו תוקף של פסק דין, לא עולה כי האם ויתרה על זכויותיה בדירה תמורת תשלום מדור בסכום קבוע לשנים הבאות. הסכמתה של האם לקבל סך של 500,000 ₪ מתמורת מכירת הדירה היתה חלק מהסדר כולל, במסגרתו נלקח בחשבון כי האב כיסה את מלוא חוב המשכנתא והוצאות כינוס הדירה שננקטו ע"י הבנק בסך כולל של 468,000 ₪. הדבר נרשם במפורש במסגרת הדיון שנתן תוקף של פסק דין להסכמות הצדדים. כן נקבע, כי ככל והדירה תימכר בשוק החופשי על ידי כונסי נכסים (ולא תימכר לידי האב) מחלקה של האישה ינוכה מחצית דמי המשכנתא ששילם האב בגין חלקה של האישה בדמי המשכנתא ורק לאחר תשלום שכר טרחת כונסי נכסים על ידי שני הצדדים, תחולק התמורה בחלקים שווים (יצוין, כי בפועל הדירה אכן הועברה לידי האב, כך שהאם לא היתה צריכה לשאת בתשלום חוב המשכנתא). כן נקבע, בסעיף 8 לפסק הדין כי בכפוף להסכמות אלה, לצדדים לא תהיה כל טענה ו/או דרישה בקשר לדירה. מעיון בהסכם שקיבל תוקף של פסק דין עולה כי אין כל התניה הקושרת את מכירת הדירה עם תשלום קבוע של מדור לאורך

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-06-23445

עותק לפרסום

- 1 השנים הבאות. כל שנקבע הוא כי עם פינויה של האישה את הדירה או עזיבתה ישלם האב לידי
2 הקטינים 40% מדמי השכירות המשולמים בפועל או 40% מסכום המשכנתא החודשית בגין דירה
3 שתרכוש האישה ובלבד שחלקו של האב בגין רכיב השתתפותו במדורם של הקטינים לא יעלה על סך
4 של 1,760 ₪. תשלום סכום המדור לא הותנה בשום אופן במכירת דירת המגורים וקבלת חלק
5 מתמורתה. על כן, אין בידי לקבל את טענתה של האם כי המדובר בהסכם כולל שאינו ניתן לשינוי.
6 הפועל היוצא של כל האמור הוא, שלאור שינוי הנסיבות, לרבות שינויים הנוגעים למדור של
7 הצדדים, יש לבחון את נושא המדור מחדש בהתאם להלכת בע"מ 919/15.
- 8 הוצאות האם על מדור: כאמור הוצאות האם על מדור עומדות ע"ס של 4,500 ₪ כפי שיש
9 להוסיף את הוצאות אחזקת המדור הכוללות ארנונה, וועד בית, חשמל, מים וגז כאשר נהוג לקבוע
10 את חלקם של שני הקטינים במדור ע"ס של 40% מדמי השכירות והוצאות אחזקת הבית. האם
11 צירפה קבלות שונות הנוגעות לאחזקת הבית כגון, ארנונה עבור חודשיים – 746 ₪, חשמל עבור
12 חודשיים 1,050 ₪, קבלה על חיבורי אינטרנט וכבלים בסך של 428 ₪, חשבון בזק – 172 ₪, תשלום
13 לוועד בית ע"ס 600 ₪ (לא ברור עבור כמה חודשים). לאחר בחינת מכלול הנתונים, אני קובעת כי
14 הוצאות אחזקת המדור בהתאם לקבלות שצירפה עומדות ע"ס 1,500 ₪ בחודש.
- 15 93. מכאן אני קובעת, כי לצורך פסיקת מזונות הוצאות אחזקת הבית של האם הן 1,500 ₪ בצירוף
16 שכירות בסך של 4,500 ₪ ובסך הכל 6,000 ₪.
- 17 94. מתוך סכום זה של הוצאות אחזקת הבית נהוג לייחס לחלקם של שני קטינים בהוצאות אחזקת הבית
18 סך של 40% מכלל ההוצאות ומכאן שהאם נושאת בהוצאות אחזקת הבית של הקטינים בסך של
19 40% מתוך 6,000 ₪ היינו סך של 2,400 ₪ לחודש עבור 2 הקטינים.
- 20 95. מאחר והמדור נחשב למרכיב תלוי שהות והקטינים שוהים אצל האם 60% מהזמן, הרי שהאם
21 נושאת ב 60% מהוצאות המדור המיוחסות לקטינים בעת שהם שוהים עמה, היינו סך של 1,440 ₪
22 (2,400 כפול 60%).
- 23 96. הוצאות האב על מדור: האב שוכר דירה יחד עם בת זוגו בעלות של 7,000 ₪ בחודש, כאשר את
24 הוצאות אחזקת המדור העמיד ע"ס של 1,000 ₪ בחודש ומתוך זה הוא מבקש לייחס לו מחצית
25 מהוצאות אחזקת הבית בסך של 500 ₪ לחודש ומחצית מהוצאות השכירות בסך של 3,500 ₪ בחודש.
26 יש לציין בהקשר זה כי שמו של האב לא מופיע בחוזה השכירות, אלא חוזה השכירות רשום על שם
27 בת זוגתו כאשר בעדותו טען כי הוא חולק עמה בדמי השכירות. הגם שלא ברור מדוע שמו של האב
28 אינו מופיע בחוזה השכירות, מקובלת עלי טענת האב כי יש לזקוף לזכותו עלות דמי שכירות בסך של
29 3,500 ₪ שכן האם לא סתרה טענה זו. כן, האב לא צירף קבלות לתמיכה בהוצאות אחזקת הבית,
30 אולם סכום זה נראה לי סביר בנסיבות העניין. על כן הוצאות אחזקת הבית של האב עומדות ע"ס
31 3,500 ₪ בגין שכירות ובצירוף חלקו בהוצאות אחזקת הבית בסך של 500 ₪ ובסך הכל 4,000 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-06-23445

עותק לפרסום

97. מכאן, יש לייחס לחלקם של הקטינים במדור 40% מהוצאות המדור של האב, היינו סך של 1,600 ₪
2 (40% מתוך 4,000 ₪) עבור שני הקטינים השוהים אצל האב.
98. מאחר והקטינים שוהים אצל האב 40% מהזמן, הרי שהאב נושא בהוצאות המדור בעת שהקטינים
4 מוחזקים אצלו בסך של 640 ₪ (1,600 ₪ כפול 40%).
99. הפועל היוצא של האמור לעיל הוא כי בהתאם לזמני השהות של הקטינים, האם נושאת בפועל ב-
6 1,440 ₪ מהוצאות המדור ואחזקתו ואילו האב נושא בפועל ב 640 ₪ מהוצאות המדור ואחזקתו
7 ובסך הכל שני ההורים נושאים יחדיו בהוצאות המדור של הקטינים, בעת שהותם אצלם בסך של
8 2,080 ₪ בהתאם לשיעורי הסדרי השהות. לאור כך, כי יש להתחשב ביחסיות ההכנסה הפנויה של
9 ההורים (65% לטובת האב ו 35% לאם), הרי שעל האב לשאת ב 65% מסך הוצאות המדור, היינו סך
10 של 1,352 ₪ ואילו על האם לשאת ב 35% מהוצאות המדור, היינו סך של 728 ₪. מאחר ובפועל האם
11 נושאת בעלות המדור בסך של 1,440 ₪ על האב להעביר לידיה את ההפרש בגין רכיב המדור בסך של
12 712 ₪ עבור שני הקטינים.
100. לסיכום נקודה זו, בגין המדור ואחזקתו על האב להעביר לידי האם סך של 712 ש"ח עבור שני
14 הקטינים.
101. לסיכום כל מרכיבי התשלום עד כה עבור שני הקטינים : בגין צרכים תלויי שהות על האב להעביר
15 לידי האם –750 ₪, בגין צרכים שאינם תלויי שהות –910 ₪, בגין מדור ואחזקתו – 712 ₪. **לסיכום**
16 **על האב לשלם לידי האם מדי חודש בגין מזונות שוטפים ומדור סך כולל של 2,372 ₪, ובמעוגל**
17 **2,370 ₪.** יצוין, כי סכום זה אינו כולל הוצאות חינוכיות ורפואיות חריגות, כמפורט בסיפת פסק
18 הדין, כאשר בהוצאות אלו הצדדים יתחלקו לפי יחסיות הכנסותיהם, קרי שעל האב יהא לשאת ב -
19 65% מהוצאות אלה ואילו על האם יהא לשאת ב - 35% הוצאות מאלה, בכפוף להצגת קבלות.
20
102. בחינה כוללת של התוצאה אשר התקבלה לנוכח נסיבות המקרה דנן : כאמור, התחשיבים הני"ל אינם
21 בבחינת "ראה וקדש" ועל הערכאה הדיונית לבחון האם התוצאה הסופית המתקבלת היא צודקת
22 וראויה בהתחשב במכלול נסיבות העניין והאם נעשה האיזון הנכון, בהתחשב במצבם הכלכלי של
23 הצדדים.
24
103. בענין זה יפים הדברים שקבע כב' השופט ע' פוגלמן בב"מ 919/15 : "פסיקת מזונות לעולם לא
25 תסמוך אך על "המספרים היבשים" – אם לעניין נתוני ההשתכרות של ההורים ואם לעניין יחס
26 השהייה אצל כל אחד מהם. בטרם יפסוק באופן סופי את סכום המזונות על בית המשפט להוסיף
27 ולהתבונן היטב על התא המשפחתי שלפניו על נסיבותיו הפרטניות, ולהבטיח את חלוקת הנטל
28 ההולמת ביותר תנאים אלה. הקביעה תהיה נטועה תמיד במכלול נסיבות העניין, כשיקול העל
29 המנחה אותה הוא טובת הילד ורווחתו בבתי שני ההורים" (שם, ס' 126 לדברי השופט פוגלמן)."
30
104. כעת יש לבחון כמכלול את התוצאה המתקבלת לאחר חישוב האחוזים והמספרים שנעשה לעיל :
31

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-06-23445

עותק לפרסום

105. מבחינת האם: שכרה של האם עומד ע"ס 9,400 ₪ נטו בצירוף מזונות הקטינים שיועברו מהאב בסך של 2,370 ₪ יהיה לה הכנסות בסך כולל של 11,770 ₪. מסכום זה יש לנכות את הוצאות השכירות ואחזקת המדור שהיא משלמת בסך כולל של 6,000 ₪, כך שנותרים בידה סך של 5,770 ₪. מסכום זה יש לנכות את הצרכים תלויי השהות של הקטינים בעת שהם שוהים עמה – 1,800 (3,000 כפול 60%) וכן את צרכי הקטינים לא תלויי השהות שהיא נושאת בהם כ"הורה מרכז" – 1,400 ₪, כך שלאחר ניכוי צרכי הקטינים נותרים בידה לצורך כלכלת צרכיה סך של (5,772-1,800-1,400) 2,570 ₪.
106. מבחינת האב: פוטנציאל השתכרות האב הועמד ע"ס של 12,500 ₪ נטו, מסכום זה עלינו לנכות את הוצאות המדור ואחזקת המדור בסך של 4,000 ₪ וכן את התשלום שעליו להעביר לידי האם עבור מזונות הקטינים בסך של 2,370 ₪ וכן את צרכי הקטינים תלויי השהות שהאב נושא בעת שהקטינים שוהים עמו בסך של 1,200 ש"ח (בגין צרכים שאינם תלויי השהות כבר נלקח בחשבון כחלק מהסכום שהאב מעביר לידי האם) כך שלאחר ניכוי הוצאות אלו, נותרים בידיו סך של 4,930 ₪ (-12,500 1200-2,370-4,000) לצורך כלכלת צרכיו והוצאותיו.
107. מכאן, שבהתאם לחישובים שלעיל, לאב נותר לאחר קיזוז הוצאות הקטינים סך של 4,930 ₪ ואילו לאם נותר סך של 2,570 ₪. אין המדובר בתוצאה מאוזנת לחלוטין, אולם הינה סבירה בעיניי בהתחשב בכך שגם קצבת הקטינים משולמת לאם ובהתחשב בכך שעל האב לשאת בחלק גדול יותר מההוצאות החריגות (65%), כך שבנוגע לרכיבים אלו יש לו הוצאה גדולה יותר מידי חודש בחודשו. עוד יש לשים לב כי אין מטרת בע"מ 919/15 להביא לידי כך שבידי ההורים יישארו סכומים זהים או כמעט זהים מדי חודש, אלא שיוותרו בידיהם מספיק משאבים כדי לכלכל את עצמם, לאחר תשלום הוצאות הקטינים, שהרי מטבע הדברים אב שיש לו פוטנציאל השתכרות גבוה יותר, יהיה ביתרון כלכלי על פני אם שהכנסתה הפנויה נמוכה יותר, אולם אין המטרה ליצור שוויון בין צרכי ההורים אלא לערוך איזון לגבי השתתפות ההורים בהוצאות ילדיהם, כך שבידי כל אחד מהצדדים תיוותר הכנסה מספקת לסיפוק צרכיו האישיים, ביחס להכנסותיו והוצאותיו ובראיית התמונה בכללותה.
108. יצוין, כי על מנת שלא להחסיר מהקטינים את המזונות אשר כבר שולמו ו"נאכלו", לנוכח הפערים בהכנסות הצדדים כאמור לעיל ובשים לב לכך, שעד כה הצדדים השתתפו בהוצאות החינוכיות והרפואיות החריגות בחלקים שווים וקעת קבעתי כי חלקו של האב יהיה גדול יותר, אני מורה כי החלטתי זו תחול החל ממועד מתן פסק הדין (פברואר 2020) ופסק הדין הקודם יישאר בתוקף עד לחודש ינואר 2020.

סוף דבר:

109. סיכומי של דבר, לאור כל האמור לעיל, אני מורה כדלקמן:
- א. החל מחודש פברואר 2020 ואילך, האב ישלם לידי האם עבור מזונות שני הקטינים סך של 2,370 ₪ לחודש.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-06-23445

עותק לפרסום

- ב. בנוסף, יישא האב בשיעור של 65% בהוצאות החינוכיות של הקטינים כדלקמן: כלל הוצאות בית הספר (לרבות ולא למעט בגין ספרים, מחברות, ציוד כתיבה בתחילת שנה, תשלומים בתחילת שנה בהתאם לדף דרישה של בית הספר, סל תרבות, תשלומי ועד הורים, וכל הוצאה אחרת בהתאם לדרישת בית הספר), וזאת בקיזוז המענק המגיע לקטינים מאת המל"ל, הוצאות שני חוגים עבור כל קטין כולל ציוד וביגוד הדרוש לחוג, הוצאות עבור 2 מחזורי קייטנות בקיץ, הוצאות בגין שיעורים פרטיים לקטינים בהתאם להמלצת מורה מחנכת או מורה מקצועית, עלות משלחת לפולין – והכל כנגד הצגת קבלות.
- ג. כמו כן, יישאו הצדדים בהוצאות הרפואיות של הקטינים בשיעור 65% לאב - 35% לאם אשר אינן מכוסות על ידי סל בריאות או ביטוח בריאות אחר, ובכלל כך טיפולי שיניים, טיפולים אורתודנטיים, משקפיים, טיפולים פסיכולוגיים, אבחונים, אבזורים וטיפולים רפואיים בהתאם להמלצת הרופא המטפל, וכיו"ב – והכל כנגד הצגת קבלות.
- ד. דמי המזונות ישולמו בכל ה-1 בחודש (עבור אותו חודש מראש) עד שימלאו לקטינים 18 שנים או עד לסיום לימודיהם התיכוניים – לפי המאוחר מבין השניים.
- ה. ממועד סיום לימודיהם התיכוניים של הקטינים ו/או עד הגיעם לגיל 18 שנים (לפי המאוחר מבין השניים) ועד לסיום שירות צבאי סדיר חובה ו/או שירות לאומי ישלם האב לידי האם תשלום מזונות חודשי שיעמוד על 1/3 מדמי המזונות הנ"ל.
- ו. דמי המזונות יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן ויעודכנו אחת ל-3 חודשים, ללא הפרשים רטרואקטיביים בגין תקופה אחת לרעותה.
- ז. מדד הבסיס לחישוב יהיה מדד החודש בו נפסקים דמי מזונות אלה כפי שפורסם/יפורסם ב-15 לחודש השוטף אחריו והתחשיב יעשה לעומת המדד הידוע בעת עריכת תחשיב ההצמדה.
- ח. סכום שלא שולם במועדו יישא ריבית והפרשי הצמדה כחוק בין היום שנועד לתשלום לבין הפרעון המלא בפועל.
- ט. קצבת הילדים וכן כל קצבה אחרת מאת המל"ל תשולם לידי האם.
- י. כן אני קובעת כי האם תהיה "ההורה המרכזי" לצורך ביצוע כל האמור לעיל.
110. לאור התוצאה אליה הגעתי לפיה התביעה התקבלה באופן חלקי ולאור כך כי טענותיו של התובע בנוגע להכנסותיו נדחו ואף אחד מהצדדים לא כימת כדבעי את צורכי המזונות בהתאם לחלוקה של צרכים תלויי שהות ואינם תלויי שהות ביחס לזמני השהות, איני רואה לנכון לפסוק הוצאות לאף אחד מהצדדים וכל צד יישא בהוצאותיו.
111. המזכירות תמציא פסק הדין לב"כ הצדדים ותסגור את התיק.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 18-06-23445

עותק לפרסום

ניתן היום, י"ח שבט תש"פ, 13 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.

ורד שביט פינקלשטיין, שופטת